

כתבת השער הקיבוצי:

ריגול או אהבה?

סיפור אהבתה המסוכנת של הדיפלומטית הבריטית רונה ריצי לדיפלומט המצרי ריפעת אל-אנ-צרי, השזור בתכנים ורומנטיקה כאיזור הי אפור שבין דיפלומטי טיה וריגול.

76

כתבת השער האחורי:

הרבנית נגד בעלה הרב

מעשה מדהים ברבנית אהובה חלמיש שנמלה רמקול וכרזים להפגין נגד בעלה, אריה רויז חלמיש, רבה של גבי עתידה. היא מאשימה את המימסד הרתי נגדי!

75

דם ואש בגדה - גאז מדליע בת"א!

בניח הבידיונים

המישטרה פיזרה הפגנה נגד המתרחש בגדה תוך היעדרות גלויה בבירויני רחוב דינגוף. צוות העולם הזה מאשים: המישטרה פעלה שלא כחוק.

5

רימון בראש

רופאי בית-החולים הדסה עמלו קשה כדי להציל את חייו של סוהיל חאמאד שנורה בראשו ברימון גאז מדמי. על היד הקשה בגדה.

48

מי דצוז אותו?

גופתו נמצאה לצד הדרך ליד ההתנחלות. בראשו היה נעוץ כדור. מי ירה בו? מדוע נעצר המתחל משילה? צווח העולם הזה מדווח מהמקום.

8

מכתב גלוי ליאסר ערפאת

עורך העולם הזה, אורי אבנרי, פונה בקריאה דרמטית ליאסר ערפאת לשנות את הקו של אש"ף לאור המצב הרה-השוואה שנוצר בגדה המערבית.

6

לא אתחנן

לקהל!

השחקן אשר צרפתי מספר בראיון חושפני על המוסדות שבהם התייחד, על חייו כשחקן, על הליכי הגיושין מ'אשתו, צרפתי אומר: לעולם לא אתחנן לקהל!

67

סמבסקי היה מורשע!

העולם הזה מגלה כי בגין פתח תיבת פנדורה: איזו היה נשמע העירעור של סמבסקי עליפו הי חוק הקיים היום — הוא היה שב ומורשע.

26

מילחמת ילדי השמנת

צמרת חרות של הדור הבא מורכבת מילדי השמנת של צפון תל-אביב. הם טיפסו בכיתותיו של בית הספר לאלומות בקמפוס התל-אביבי, ועכ"שיו הם מנהלים מילחמה פרועה זה בזה.

13

ימית: כסף, אימים ורוח-האלוהים

המיסעדה של הג'ינג'י סגורה. בכנפים לא נותנים כסף, רק מקבלים. הרב מאיר כהנא ואנשי שיו מניפים ידיים וטוענים שהם מטרי רפים מפוכנים בחפזי האל. העולם הזה על הימים האחרונים של ימית.

54

מי רודף אחרי אלבז?

אחרי אלבז?

קצין-המישטרה יהודה אלבו זוכה בפרשת ברנס — אך עכ"שיו מנהלת אשתו מתילדה חקירה: היכן נמצא בעלה — ועס מי?

81

האיש החזק של כליבוטק

רפי גינת הוא המפיק של כליבוטק, והוא מודה: יש לי יותר מדי כוח! העולם הזה מספר על עברו של גינת כזמר, על חייו כחוק מישפחתו, ועל האימים הנמטרים עליו.

58

מדורים קבועים:

40	מילכוד רוחסה, נכון לשעה זו, אינאנוב הגדול	4	תשקיף במדינה
45	לי זה לי מה הם אימרים — אליאס פרג	5	הנירון — מיכתב לערפאת
46	בת-ציון שימטו, יעקב נחמן, מאיר כהנא עמירם הריאבן ומוטי סנדק	6	אתה והשקף מיכתבים
46	קולנוע — ג'ון בלושי, מירה דקנאטי וצלילה חוזרת	10	תשבצופן הורופקופ — מזל דגים
50	שידור — רוני דניאל בגוב האריות	14	חשבון עובר ושב — החיים כפשלת החיים כמשל
52	מדריך שידורים	18	עולם קטן — לוב, יוגוסלביה, איראן וקנדה
53	איש ממאדים	20	אנשים בעולם אנשים
60	כלבוטק	25	בלונים ממסכה דמסכה
65	זמר של נייר — מרגרט דראבל, אריה טיוון ולן דייטון	29	יומן אישי — העיניים של עלי,
70	זה היה העולם הזה שהיה — מות בפטרה	31	
72	ספורט	33	
79	רחל המרחלת	37	
82		38	

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 0322262/3/4. תא-דואר 136. העורך הראשי: אורי אבנרי. עורכת-בנית: יוסי שנון. רכזי מערכת: שרית ישי ושומה פרנקל. עורכי כתוב: תמוי מופוכי וגיורא נוימן. צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי. ראש המינהלה: אברהם סימון. מחלקת המודעות: רפי זכרונני. המו"ל: "העולם הזה" בע"מ. מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ"אביגדור. הפצה "גד" בע"מ. גלופות צינוקורפיה "כספי" בע"מ.

מרידור, כי הסיפור נראה לי מלכתחילה תמוה במיקצת. עצרתי את הפירסום שוב ושוב — למרות האופי הסנסציוני של החומר שהובא לפני — ודרשתי מן הכתבים להוסיף ולבדוק. לשאל אנשים נוספים, לקבל תגובות מוסמכות של האנשים שי הואשמו על-ידי ברמן.

בסוף פירסמנו סידרה בשלושה המשכים, בנוסח זהיר ומתון הרבה מן הגירסה הי ראשונה.

תוך כדי כך ישבו גיבורי הפרשה, ובייניהם גם דן ברמן, שעות ארוכות במערכת. צילמנו את ברמן לצורך הכתבות, כשהוא מתהלך ברחוב לפני משרדינו. הטיפול שלנו לא הסתיים עם הפירסום. אנשי-האויברסיטה הגישו נגדנו תביעה מישפטית, שאילצה אותנו להקדיש לעניין הרבה שעות נוספות. אך בסופו של דבר השתכנעו התובעים שעליהם למחוק את התביעה, כך שהדברים לא הגיעו מעולם לידי הכרעה מישפטית.

הסקופ

שנעלם

כך, בשבת לפני שבוע, היתה בידינו שורה של סקופים: תיאור מפורט של אישיותו של ברמן ועברו, תצלומי הבילי עדיים של האיש, פרטים על מעשיו בעבר, ואז נעלמו הסקופים, בזה אחר זה. תצלום של העולם הזה הגיע, בצורה מיסתורית מאוד, לידי ידיעות אחרונות, שפירסם אותו בעמודו הראשון כסקופ בילעדי. הסיפור של העולם הזה פורסם בהרחבה באותו צהרון, בלי להזכיר כלל שהיתה זאת חקירה של העולם הזה. (למחרת היום, כאשר התברר לעורכי ידיעות אחרונות מה התרחש, נהגו בהגינות ופירסמו בהבלטה שהתצלום והחומר היה של העולם הזה.)

כך עברו הימים, והסקופים שלנו נחשפו, אך לא ישבנו בחיבוקי-ידיים, ועד שהופיע הגליון, ביום השלישי שעבר, הצטבר בידינו אוסף של סקופים חדשים, ובעיקר — אחרי כמה ימים של דברים מקוטעים, שהופיעו באמצעי-התיקשורת, יכולנו להגיש לך תמונה שלמה ומאוונת של הפרשה, על שני גיבוריה הראשיים, תוך פירוט עברם, אישיותם ורקע מעשיהם, בתוספת חוות-דעת פסיכיאטרית מוסמכת. וזהו, בסופו של דבר, התפקיד העיקרי של שבועון.

אחד הקורבנות של הפרשה היה אדם שלא היה קשור בה כלל: צלם-הפורנו דניאל גרנות. לפני שגילינו את זהותו של ברמן, התכוונו להקדיש לו את השער האחורי, לכבוד פירסום העדות המפורטת והמרתקת שלו בבית-המישפט. יוסי שנון, העורך הגראפי של העולם הזה, כבר הכין שער אחורי מתאים (ראה גלופה). אולם ברמן דחק את גרנות מן השער, וכך מילאה פרשה זו — בצדק — את שני השערים של הגליון.

ברגע שבו נודע לנו כי המציא האלמוני הוא דני ברמן נדלקו כל הנורות בזכרוננו. כאילו הופעלו על-ידי החשמל של מרידור. היכרנו את ברמן היטב. היינו העיתון היחיד בארץ שהכיר אותו היטב. החומר שלו ותצלומיו פיאר את ארכיונו.

לפני חמש שנים בא אלינו ברמן, בהמית לצת איש-קולנוע חשוב, וסיפר לנו סיפור ארוך וסנסציוני על המתרחש באוניברסיטת תל-אביב. הוא רכש בלי קושי את אמונם של חברי-המערכת, שטיפלו בטענותיו. נראה שאני אדם ספקני יותר מאשר יעקוב

השער שלא היה נוכח במקום פורנוגרף

סקופ אחרי סקופ, כמו ציפורים במועדון-ידי בלונדון-פארק. אך כל זה הוא כאין וכאפס לעומת מה שהתרחש בשבוע שעבר, בפרשת מרידור-ברמן.

כל נורות

מרידור

אורי אבנרי